

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی
مورخ ۳ سپتمبر ۲۰۱۹
متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی
جلسه هفتاد و سوم
آجندا شماره ۴۰
وضعیت افغانستان

شورای امنیت
سال هفتاد و چهارم

وضعیت افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی

I. مقدمه

۱. این گزارش در مطابقت با قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۴۶۰ (سال ۲۰۱۹) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده بود تا هر سه ماه در مورد تحولات در افغانستان گزارش بدهد.

۲. این گزارش معلومات تازه ی را در رابطه به فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول تلاش های سیاسی، بشردوستانه، توسعه و حقوق بشری از زمان صدور گزارش قبلی که به تاریخ ۱۴ جون ۲۰۱۹ ارائه شده بود، (-/A/73/902 S/2019/493) فراهم می نماید.

II. تحولات مرتبط

۳. در جریان این دوره گزارشدهی، مبارزات انتخاباتی برای انتخابات ریاست جمهوری که قرار است بتاريخ ۲۸ سپتمبر برگزار شود، آغاز گردید و آمادگی ها برای برگزاری این انتخابات نیز ادامه یافت. ایالات متحده امریکا گفتگو های خود با طالبان را ادامه داد و یک کنفرانس صلح بین الافغانی در دوحه برگزار گردید که هدف آن دستیابی به حل و فصل منازعه از طریق گفتگو بود. تماس ها در سطح مقامات عالی رتبه بین دولت های افغانستان و پاکستان در یک فضای مثبت برقرار گردید. وضعیت امنیتی شکننده باقی مانده و جنگ، به خصوص در مناطق جنوبی، شرقی و جنوب شرقی به شدت ادامه یافت. در نشست مورد مشترک نظارت و انسجام، نمایندگان دولت افغانستان، تمویل کنندگان و سازمان ملل متحد روی دستاوردها تحت

چارچوب حسابداری متقابل ژنو و نیز چالش‌ها در برنامه اصلاحاتی حکومت، به خصوص پیشرفت کند مبارزه علیه فساد اداری بحث و تبادل نظر نمودند. وضعیت بشری کماکان وخیم باقی مانده است.

أ. تحولات سیاسی

۴. کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی آمادگی‌ها برای برگزاری انتخابات ریاست جمهوری بتاریخ ۲۸ سپتامبر را ادامه دادند. موازی با این آمادگی‌ها، برخی شخصیت‌های سیاسی، از جمله رئیس‌جمهور سابق، حامد کرزی، و بعضی کاندیدان ریاست جمهوری استدلال داشتند که رسیدن به یک توافق صلح با طالبان باید نسبت به انتخابات اولویت داده شود.

۵. از تاریخ ۸ الی ۲۹ جون، کمیسیون مستقل انتخابات فهرست رای دهندگان را در سراسر کشور تجدید نمود که در جریان ثبت نام تقویتی، به تعداد ۵۷۳۷۲۱ رای دهنده جدید ثبت نام نمودند که ۳۶ درصد آنان را زنان تشکیل می‌دهند. افزون بر آن، ثبت نام کامل رای دهندگان در غزنی انجام شد؛ در این ولایت، تنش‌های سیاسی و ناامنی مانع برگزاری انتخابات پارلمانی در سال ۲۰۱۸ گردیده بود. تصمیم کمیسیون مستقل انتخابات بتاریخ ۲۷ جهت تمدید روند ثبت نام در این ولایت به مدت یک هفته دیگر، توأم با چالش‌های امنیتی در انتقال مواد ثبت نام به مرکز، سبب تأخیر در نهائی سازی فهرست رای دهندگان شد. بتاریخ ۲۵ جولای، کمیسیون آمار مقدماتی ثبت نام کنندگان را در مجموع ۹۰۸ میلیون نفر اعلام کرد.

۶. در پاسخ به خواست‌های احزاب سیاسی و برخی کاندیدان ریاست جمهوری، کمیسیون آمادگی‌ها برای معرفی نمودن سیستم تشخیص بایومتریک رای دهندگان و انتقال نتایج در روز انتخابات بطور برقی را ادامه داد. حکومت قراردادی را با شرکت تکنالوژی درملوگ برای عرضه نرم افزار و سایر تجهیزات برقی عقد نموده است.

۷. بدنبال ارزیابی نهاد‌های امنیتی از ۵۳۸۸ مرکز رای دهی در ماه جولای، وزارت دفاع جلسه بررسی مجدد پلان امنیتی انتخابات را میزبانی کرد که در آن، وزارت امور داخله، کمیسیون مستقل انتخابات و سایر ادارات دولتی و نیز ماموریت حمایت قاطع پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) اشتراک نمودند. تدابیر امنیتی برای دوره مبارزات انتخاباتی نیز تطبیق گردید که شامل اقدامات برای محافظت از کاندیدان می‌شد. بتاریخ ۲۸ جولای، در شهر کابل، حمله کنندگان ناشناس حمله پیچیده‌ای را بالای دفتر امرالله صالح معاون اول نکت انتخاباتی رئیس‌جمهور اشرف غنی انجام دادند. در این حمله، در مجموع، ۲۱ فرد ملکی کشته شدند و ۵۰ تن دیگر جراحت برداشتند.

۸. آمادگی‌ها برای نظارت از روند انتخابات و حل و فصل منازعات انتخاباتی نیز ادامه یافت. بتاریخ ۳۰ جولای، رئیس‌جمهور تعیینات ۱۱۲ کمیشنر کمیسیون شکایات انتخاباتی را که از سوی کمیسیون شکایات انتخاباتی پیشنهاد گردیده بود، منظور نمود که ۳۴ تن این کمیشنران، نظر به حکم قانون انتخابات، از سوی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان معرفی شده بودند. کمیشنران ولایتی جدید التقرر بتاریخ ۳ آگست تحلیف بجای آوردند. الی تاریخ ۱۵ آگست، کمیسیون شکایات انتخاباتی ۱۸ شکایت در مورد مبارزات انتخاباتی در پنج ولایت دریافت نموده بود که اکثریت آن شکایات مربوط به ادعاها در مورد سوء استفاده از منابع امنیتی برای مقاصد انتخاباتی می‌شد. علاوه بر آن، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان دفاتر ولایتی خود را بروی رای دهندگان و کاندیدان بازگذاشته است تا شکایات خود در مورد نقض حقوق سیاسی در جریان دوره مبارزات انتخاباتی ویا در جریان انتخابات را ثبت نمایند، و انستیتیوت دیموکراتیک ملی در امور بین‌المللی که یک نهاد غیر دولتی مستقر در واشنگتن دی سی است آموزش نهاد‌های جامعه مدنی افغانستان در مورد نظارت از انتخابات را آغاز کرده و اعلام نمود که در نظر دارد نمایندگان کاندیدان را نیز برای انتخابات آموزش دهد. اما، تعداد ناظرین انتخابات که تاکنون ثبت نام کرده اند در بسیاری از ولایات در سطح پائین باقی مانده است.

۹. بودجه انتخابات بالغ بر ۱۴۹ میلیون دالر نهائی گردیده است که ۹۰ میلیون دالر آن را حکومت پرداخت می‌کند و متباقی ۵۹ میلیون دالر آن را تمویل کنندگان از طریق پروژه حمایت از انتخابات سازمان ملل متحد که از سوی برنامه انکشافی ملل متحد اداره می‌شود، کمک می‌کنند. بتاریخ ۱ آگست، نهاد‌های مدیریت کننده انتخابات و ملل متحد سند بازنگری شده پروژه را امضاء نمودند که بازتاب دهنده تغییرات در روند و بودجه انتخابات سال ۲۰۱۹ می‌باشد.

۱۰. در طول این دوره گزارشدهی، نگرانی‌ها در مورد استفاده از منابع دولتی برای مقاصد انتخاباتی به قوت خود باقی ماند. بتاريخ ۲۵ جون، شورای کاندیدان ریاست جمهوری که از هشت تکت انتخاباتی نمایندگی می‌کند، تظاهراتی را در غازی استدیوم برپا انداخته و از رئیس جمهور خواست که از مقامش کناره‌گیری کند و اجازه دهد که یک حکومت سرپرست انتخابات را اداره نماید. بدنبال آغاز دوره کمپاین انتخاباتی، شورای متذکره بطور دوامدار در مورد ادعاها مبنی بر مداخله رئیس جمهور در پروسه انتخابات ابراز نگرانی کرد. بتاريخ ۲۹ جولای، شهاب حکیمی، یک تن از کاندیدان ریاست جمهوری، به رسانه‌ها گفت که شورای کاندیدان ریاست جمهوری هنوز روی موقف خود در مورد انتخابات بحث و تبادل نظر می‌کند و برخی کاندیدان تهدید کردند که در صورتیکه به نگرانی‌های آنها رسیدگی نشود، آنان انتخابات را تحریم خواهند کرد. جدا از این شورا، بتاريخ ۱۳ جولای، سه کاندید ریاست جمهوری - عبدالله عبدالله، رئیس اجرائیه، حنیف اتمر، مشاور اسبق امنیت ملی و گلبدین حکمتیار، مؤسس حزب اسلامی - اعلام کردند که آنها ائتلافی را برای کار در راستای ایجاد مکانیزم‌های بیشتر شفافیت به منظور جلوگیری از سوء استفاده از منابع دولتی در انتخابات تشکیل داده‌اند. بتاريخ ۳۰ جولای، محمد نعیم ایوب زاده، رئیس بنیاد انتخابات شفاف افغانستان به رسانه‌ها گفت که تعداد زیادی از مقامات دولتی در کمپاین‌های انتخاباتی با استفاده از منابع دولتی اشتراک می‌نمایند و هشدار داد که این اعمال می‌تواند سبب از بین رفتن اعتماد نسبت به انتخابات شود. در پاسخ به شکایات رسمی، بتاريخ ۱ اگست، کمیسیون شکایات انتخاباتی به رئیس جمهور و رئیس اجرائیه به سبب نقض مقررات کمپاین انتخاباتی، از جمله استفاده از امکانات و منابع مالی دولتی برای مبارزات انتخاباتی، کتباً هشدار داد. کمیسیون شکایات انتخاباتی، در هشداریه خود، به استفاده از وسایط دولتی و تجهیزات حکومت در فعالیت‌های کمپاینی و نیز حضور مقامات عالی رتبه دولتی در همایش‌های انتخاباتی اشاره نمود.

۱۱. بتاريخ ۱۹ جولای، گروه حمایت از انتخابات که ریاست آن را هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) بر عهده دارد و متشکل از تمویل‌کنندگان کلیدی انتخابات است اعلامیه‌ی صادر نموده و از نگرانی‌های مردم در مورد حفظ شرایط برابر رقابت برای تمام کاندیدان و نهاد‌های ذیدخل انتخاباتی یاد آوری نمود. این گروه از تعهد اعلام شده رئیس جمهور و رئیس اجرائیه نسبت به انتخابات معتبر استقبال نموده و از هر دو رهبر خواست تا مطابق به قانون انتخابات و لایحه طرز سلوک انتخاباتی رفتار نمایند تا استقلالیت کمیسیون‌های انتخابات را تضمین نموده باشند. بتاريخ ۲۱ جولای، ریاست مستقل ارگان‌های محل با صدور دو امریه، استخدام بست‌های متوسط و عالی رتبه را تا بعد از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری به تعویق انداخته و به مقامات دستور داد که از مداخله در امور انتخابات خودداری نمایند. متعاقباً، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی با صدور اعلامیه مطبوعاتی بتاريخ ۲۷ جولای، کارمندان خدمات ملکی را متوجه مکلفیت‌های شان مطابق به مقرر طرزسلوک آنان نموده و از آنان خواست که از کمپاین در جریان ساعات کاری و از استفاده از منابع دولتی به نفع و یا به ضرر کاندیدان خودداری ورزند. در عین تاریخ، نهاد‌های مدیریت‌کننده انتخابات با صدور اعلامیه مطبوعاتی از تمام اشخاص و نهاد‌های ذیدخل انتخاباتی به خصوص از کاندیدان و طرفداران شان خواست که از قانون، منجمله طرزالعمل‌ها و مقررهای مربوط به کمپاین‌های انتخاباتی، پیروی نمایند.

۱۲. دوره رسمی کمپاین‌های انتخاباتی ریاست جمهوری بتاريخ ۲۸ جولای بی‌رمق آغاز گردید. در همان روز، رئیس جمهور و رئیس اجرائیه، با راه اندازی همایش‌های بزرگ مردمی در کابل، رسماً کمپاین‌های انتخاباتی خود را آغاز کردند. به تعقیب آن، سایر کاندیدان ریاست جمهوری نیز مبارزات انتخاباتی خود را رسماً آغاز کردند؛ عنایت‌الله حافظ کمپاین انتخاباتی خود را بتاريخ ۲۸ جولای، گلبدین حکمتیار بتاريخ ۱ اگست، رحمت‌الله نبیل، رئیس سابق ریاست امنیت ملی، بتاريخ ۳ اگست و سید نورالله جلیلی بتاريخ ۴ اگست آغاز نمودند. سایر کاندیدان آغاز کمپاین‌های انتخاباتی خود را به تعویق انداختند و دلیل عمده آن را عدم موجودیت شرایط برابر برای کمپاین‌های انتخاباتی و عدم اطمینان به سبب تأثیرات پروسه صلح روی انتخابات بیان کردند. بتاريخ ۶ اگست، زلمی رسول، یکتن از کاندیدان ریاست جمهوری از کاندیداتوری خویش انصراف داده و حمایت خود را از تکیه انتخاباتی رئیس جمهور اعلام کرد. بتاريخ ۸ اگست، در بهبوه گزارش‌ها در مورد اختلافات درونی در میان اعضای ارشد تکیه انتخاباتی حنیف اتمر، او تعلیق مبارزات انتخاباتی اش را اعلام کرد و دلیل آن را مداخله رئیس جمهور در امور انتخابات بیان داشته و نیز استدلال نمود که بی‌ثباتی سیاسی مرتبط به انتخابات می‌تواند پروسه صلح را به مخاطره اندازد.

۱۳. حرکت به سوی دست‌یابی به تفاهم سیاسی جهت پایان بخشیدن به جنگ به لطف تلاش‌های داخلی و بین‌المللی سرعت گرفت. به دنبال سفر مایک پامپئو وزیر خارجه امریکا به کابل بتاريخ ۲۵ جون، زلمی خلیلزاد، نماینده خاص ایالات

متحدہ برای مصالحہ در افغانستان، مذاکرات با طالبان را در دوحہ از تاریخ ۲۹ جون الی ۹ جولای، با دوروز وقفہ در مذاکرات بہ سبب کنفرانس بین الافغانی صلح، برگزار کرد. در این کنفرانس کہ مشترکاً از سوی قطر و آلمان میزبانی می شد، نمایندگان حکومت افغانستان بہ نیابت از خود، احزاب سیاسی، جامعہ مدنی و طالبان، با توافق تمام طرفین، اشتراک نمودند. اشتراک کنندگان این کنفرانی در پایان کنفرانس قطعنامہ دو صفحہ ی منتشر کردند کہ در آن از تمام طرف ہا خواستہ شدہ بود کہ خواست ہای مردم افغانستان برای تأمین صلح از طریق گفتگوہای ہمہ شمول را بر آورده سازند. آنان همچنان خواستار رہائی زندانیان، محافظت از زیربنای عامہ، و کاهش تلفات ملکی شدہ و بیان داشتند کہ افغانستان پس از جنگ دارای یک نظام حقوقی اسلامی خواہد بود و حقوق زنان در امور سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، آموزشی و فرہنگی در چارچوب ارزش ہای اسلامی تأمین خواہد شد و در میان تمام گروہ ہای قومی مساوات برقرار خواہد گردید. آقای خلیلزاد و طالبان گفتگوہای خود را در دوحہ بتاریخ ۳ اگست از سر گرفتند و این دور مذاکرات بتاریخ ۱۱ اگست بہ پایان رسید.

۱۴. تلاش ہا برای ایجاد اجماع بین المللی در حمایت از پروسہ صلح افغانستان ادامہ یافت. بتاریخ ۱۰ و ۱۱ جولای، سومین نشست مشورتی سہ جانبہ در مورد پروسہ صلح افغانستان در بیجینگ بہ اشتراک نمایندہ ویژه چین، دینگ ژیجون، نمایندہ رئیس جمہور فدراتیف روسیہ، ضمیر کابلوف، و آقای خلیلزاد برگزار گردید. این نشست مشورتی در فارمت وسیعتری برگزار شد و در آن پاکستان نیز اشتراک نمود. در اعلامیہ ای، این چہار کشور از نشست ہای بین الافغانی در دوحہ و مسکو استقبال نمودہ و خواہان کاهش خشونت ہا و آغاز فوری گفتگوہای بین الافغانی بین طالبان، حکومت و سایر افغانہا گردیدند.

۱۵. حکومت ترتیبات نهادی خود را در حمایت از پروسہ صلح مجدداً تنظیم کرد. بتاریخ ۲۹ جون، رئیس جمہور سلام رحیمی رئیس اسبق دفتر خود را بہ عنوان وزیر دولت در امور صلح تعیین کرد. بتاریخ ۲۷ جولای، رئیس جمہور با صدور فرمانی دارالانشاء شورای عالی صلح را منحل نمود و بتاریخ ۳۱ جولای، حکومت اعلام کرد کہ یک ہیئت ۱۵ نفری مذاکرہ کنندہ تشکیل نمودہ است کہ از کشور در گفتگوی ہای آیندہ با طالبان نمایندگی خواہد کرد. نام اعضای این تیم اعلان شدہ است.

۱۶. بتاریخ ۲۰ و ۲۱ جولای ۲۰۱۹، معاون سرمنشی ملل متحد ہمراہ با نائب سرمنشی ملل متحد در امور سیاسی و صلح سازی و رؤسای اجرائیہ صندوق جمعیت ملل متحد و نهاد ملل متحد برای تساوی جندر و توانمند سازی زنان (دفتر زنان - ملل متحد) بہ افغانستان سفری داشتند کہ در جریان این سفر روی موضوعات مربوط بہ زنان، صلح و امنیت تمرکز داشتند. این مقامات عالی رتبہ ضمن قدردانی از پیشرفت ہای قابل ملاحظہ طی ۱۸ سال گذشتہ در زمینہ تأمین حقوق زنان، بر لزوم مشارکت با مفہوم زنان در حیات سیاسی و اجتماعی، از جملہ در پروسہ صلح و انتخابات تاکید ورزیدند. آنها بر اہمیت ہمہ شمول بودن پروسہ صلح و رسیدگی بہ موارد تبعیض جنسیتی، قومی و مذہبی نیز تاکید نمودند. این ہیئت با گروہ متنوعی از زنان در کابل بہ میزبانی بانوی اول، رولا غنی نیز دیدار نمود و همچنین، بہ ولایت بامیان سفر نمودہ و در آنجا با طیف وسیعی از نمایندگان محل، منجملہ زنانی کہ کار ماین پاکی را بر عہدہ گرفته اند، دیدار و گفتگو نمود.

۱۷. معاون سرمنشی ملل متحد، در دیدار با رئیس جمہور و رئیس اجرائیہ، بر اہمیت ہمہ شمول بودن پروسہ صلح، اعتماد سازی و رسیدگی بہ تبعیض جنسیتی، قومی و مذہبی تاکید ورزید.

۱۸. طبق ماموریت اش در زمینہ مساعی جمیلہ، یوناما تماس ہای خود را با نمایندگان طالبان در خصوص مسائل مربوط بہ پروسہ صلح، محافظت از افراد ملکی و تأمین دسترسی برای نہاد ہای بشردوستانہ ادامہ داد. نمایندہ ویژه من برای افغانستان و رئیس یوناما با نمایندگان تحریک طالبان در دوحہ بتاریخ ۲۸ جولای ملاقات نمود تا روی پیشرفت ہا در راستای گفتگوہای بین الافغانی بحث نمودہ، بر اہمیت مشارکت زنان در پروسہ صلح، و نیز لزوم اعتماد سازی از طریق کاهش خشونت ہا و تطبیق سایر تدابیر جہت محافظت از مردمان ملکی تاکید نماید. بتاریخ ۲ و ۳ جولای، یوناما نشستی را در بیشکک با مشارکت علماء، جامعہ مدنی، و مقامات پیشین از کشور ہای منطقہ میزبانی کرد. بحث ہا در این نشست کہ نمایندگان مرکز منطقوی ملل متحد برای دیموکراسی پیشگیرانہ در آسیای مرکزی نیز در آن اشتراک ورزیدہ بودند، بر نقش کشور ہای منطقہ در پروسہ صلح افغانستان و احتمال ہمکاری ہای منطقوی برای افغانستان بعد از ایجاد صلح متمرکز بود. اشتراک کنندگان بر اہمیت اجماع منطقوی روی صلح تاکید ورزیدند و از ملل متحد خواستند کہ در پروسہ ہای آیندہ صلح نقش مرکزی ایفا نماید.

۱۹. یوناما به کار خود با اجتماعات محلی و مقامات محلی در حمایت از حل و فصل منازعات و مصالحه ادامه داد. تاکنون در سال ۲۰۱۹، یوناما تطبیق هفت پروژه جدید ابتکار محلی صلح را آغاز کرده است ضمن اینکه به تطبیق هشت پروژه دیگر، که هدف اکثریت آن ها تقویت مکانیزم های محلی حل و فصل منازعات و حمایت از روش های پایدار صلح سازی محلی می باشد، ادامه داده است. در پروژه ای در ولایت کنر، یوناما مشورت ها بین دو قبیله را زمینه سازی کرد که منتج به برگزاری جرگه صلح در میان آنان گردید؛ در این جرگه هر دو طرف منازعه و سایر اشخاص ذیدخل محلی و مقامات حکومت محلی اشتراک نمودند که یک چهارم آنان را زنان تشکیل می داد؛ این جرگه یک منازعه زمین را که چندین دهه به درازا کشیده بود، موفقانه حل و فصل نمود. این توافق صلح در رسانه های محلی چنان بازتاب گسترده یافت که بزرگان سایر محلات در ولایات دیگر تشویق شدند که از یوناما تقاضای همکاری در حل و فصل منازعات محلی خود نمایند.

ب. امنیت

۲۰. وضعیت امنیتی با رقم بلندی از رویداد های امنیتی کماکان شکننده باقی مانده است. از تاریخ ۱۰ می الی ۸ آگست، یوناما مجموعاً ۵۸۵۶ رویداد امنیتی را ثبت کرده است که نسبت به عین دوره در سال گذشته، ۱ فیصد افزایش را نشان می دهد. بلندترین رقم رویداد های امنیتی در حوزه جنوب رخ داد که بدنال آن، حوزه های شرق و جنوب شرق قرار می گیرد و این سه حوزه ۶۳ درصد کل رویداد ها را به خود اختصاص داده اند. جریان های ملاحظه شده بدون تغییر باقی مانده است؛ ۳۲۹۴ درگیری مسلحانه ۵۶ درصد کل رویداد ها را تشکیل می دهد، در حالیکه در رقم درگیری های مسلحانه کاهش ۷ درصدی نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۸ ثبت شده است. رویداد های مربوط به استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده کمافی السابق دومین بلندترین کتگوری رویداد ها بوده و شاهد افزایش ۱۷ درصدی بوده است. حملات انتحاری الی ۴۴ درصد کاهش یافت. نیروهای قوای هوای افغانستان و نظامیان بین المللی کماکان به حملات گسترده هوایی خود ادامه دادند که در جریان این دوره ۵۰۶ حمله هوایی ثبت شده است، که افزایش ۵۷ درصدی نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۸ را نشان می دهد.

۲۱. جنگ ها در جریان این دوره گزارشدهی بطور ثابت در حد زیادی ادامه یافت. البته یک استثناء در جریان ایام عید فطر به ثبت رسید که سطح جنگ ها بطور قابل ملاحظه ای فروکش کرد و این موضوع با روال قدیمی برابری می کند زیرا هم نیروهای طرفدار دولت و هم عناصر مخالف دولت عملیات های تهاجمی خود را در این مدت کاهش دادند. برعکس، در شدت جنگ ها در طول ماه مبارک رمضان هیچ تغییری نیامد، چنانچه عناصر مخالف دولت چندین حمله انتحاری انجام دادند و هر دو طرف منازعه بطور علنی اعلام کردند که آنها تحرکات نظامی خود را ادامه خواهند داد. نیروهای نظامی افغانستان و نیروهای بین المللی در دفاع از مراکز شهر های بزرگ، اتکاء سنگینی بر حملات هوایی علیه عناصر مخالف دولت داشتند؛ حملات هوایی در ولایات هلمند و غزنی ۴۷ درصد کل حملات هوایی در این دوره گزارشدهی را تشکیل داده است. نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان منابع قابل توجهی را نیز صرف بهبود امنیت در مسیر شاهراه های عمده در سراسر افغانستان، به خصوص در ولایات غزنی، زابل، بلخ و جوزجان، نمودند.

۲۲. نه نیروهای طرفدار دولت و نه عناصر مخالف دولت اراضی قابل توجهی را در جریان این دوره گزارشدهی تسخیر نکردند. فعال ترین ساحه درگیری ها در ولایت قندهار بود که هلمند و ننگرهار بعد از آن قرار می گیرد. نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان مرکز اداری سه ولسوالی، یعنی ولسوالی های ده یک و خواجه عمری در ولایت غزنی و ولسوالی بل چراغ در ولایت فاریاب را دوباره به تصرف خود در آوردند. طالبان ولسوالی قوش تپه در ولایت جوزجان و ولسوالی کران و منجان در ولایت بدخشان را تصرف کردند و سه ولسوالی، یعنی ولسوالی شمالزی در ولایت زابل، ولسوالی معروف در ولایت قندهار و ولسوالی دیله در ولایت پکتیا را موقتاً تسخیر نمودند. اگرچه تهدید قابل توجهی علیه کنترل دولت بر مراکز ولایات وجود نداشت، اما تحرکات زیاد طالبان در نزدیکی های مراکز ولایات فراه، قندز و غزنی گزارش شده است.

۲۳. حملات برجسته از سوی عناصر مخالف دولت ادامه یافت، در جریان این دوره گزارشدهی، ۲۲ حمله انتحاری بوقوع پیوست در مقایسه با ۳۹ حمله انتحاری در عین دوره گزارشدهی در سال ۲۰۱۸ و ۸ حمله در دوره قبلی گزارشدهی. ده حمله در شهر کابل گزارش گردید منجمله سه حمله گروهی پیچیده، یکی بتاريخ ۱ جولای علیه قرارگاه لوژیستیکی وزارت دفاع افغانستان، یکی بتاريخ ۲۸ جولای علیه دفتر مرکزی روند سبز افغانستان متعلق به آقای صالح و یکی بتاريخ ۷ آگست علیه

حوزه ششم امنیتی شهر کابل بوقوع پیوست. حملات انتحاری عمده دیگر یکی بتاريخ ۳۰ می علیه قوماندانی امنیه ولسوالی شهید حساس در ولایت ارزگان و دیگری بتاريخ ۱۸ جولای علیه قوماندانی امنیه ولایت قندهار صورت گرفت. طالبان مسئولیت هر دو حمله را بر عهده گرفتند.

۲۴. شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) مقاوم باقی مانده است. نیروهای نظامی بین المللی و افغانستان شدت عملیات های نظامی خود علیه پایگاه های این گروه در ولایات ننگرهار و کنر را حفظ کردند که منجر به آسیب قسمی به ساختار رهبری داعش در این مناطق گردید ولی با آن هم، این گروه در حوزه شرق با طالبان رقابت می کند و قابلیت عملیاتی خود در داخل شهر کابل را حفظ کرده است. در جریان این دوره گزارشدهی، ۱۸۳ رویداد به شاخه ولایت خراسان داعش نسبت داده شد، در مقایسه با ۹۳ رویداد در عین دوره گزارشدهی در سال ۲۰۱۸. داعش مسئولیت ۶ حمله انتحاری به شمول دو حمله در کابل و ۴ حمله در ننگرهار را در جریان این دوره گزارشدهی بر عهده گرفت؛ در عین دوره در سال ۲۰۱۸، داعش مسئولیت ۱۵ حمله انتحاری را بدوش گرفته بود. تمام این حملات انتحاری توسط حمله کننده انتحاری انفرادی که مواد انفجاری را بر بدن خود بسته نموده بود انجام شد.

۲۵. در جریان این دوره گزارشدهی، هشت رویداد علیه پرسونل ملل متحد اتفاق افتاد، از جمله سه رویداد تهدید و ارباب، دو رویداد جنائی و یک درگیری مسلحانه؛ هیچ رویداد اختطاف در این دوره اتفاق نیفتاد.

ت. همکاری های منطقی

۲۶. روابط دوجانبه بین افغانستان و پاکستان علایمی از بهبود را نشان می دهد. بتاريخ ۱۰ جون، این دو کشور اولین نشست بررسی پلان عمل افغانستان - پاکستان برای صلح و همبستگی را در سطح تخنیکي برگزار کردند. بتاريخ ۲۷ و ۲۸ جون، رئیس جمهور به پاکستان سفر کرد و در آنجا با عمران خان، نخست وزیر و شاه محمود قریش، زیر خارجه ملاقات نمود. در جریان این دیدار، رئیس جمهور ابراز امیدواری کرد که این دو کشور از اختلاف به سوی همکاری عبور نمایند. دفتر نخست وزیر پاکستان اعلامیه ای صادر کرد که در آن نگاشته شده بود که هر دو جانب توافق نمودند تا فصل جدیدی از دوستی و همکاری را باز کنند. در عین حال، پاکستان وعده سپرد که از گفتگوها بین ایالات متحده و طالبان کماکان پشتیبانی نماید.

۲۷. افغانستان به تماس های خود با کشورهای منطقه از طریق نشست های چند جانبه ادامه داد. بتاريخ ۱۳ و ۱۴ جون، رئیس جمهور در نشست سران سازمان همکاری های شانگهای در شهر بیشکک اشتراک نموده و در آنجا بر ضرورت اجماع منطقی در مورد صلح تاکید نمود و چندین مکانیزم را برای تقویت همکاری های منطقی در زمینه منافع دوجانبه پیشنهاد کرد. بتاريخ ۲۵ جون، نشست مقامات عالی رتبه پروسه قلب آسیا-استانبول در شهر انقره برگزار گردید. این نشست روی تطبیق تدابیر اعتماد سازی تحت چارچوب پروسه قلب آسیا-استانبول تمرکز داشت. بتاريخ ۲۲ جولای، هیئت افغانستان در کنفرانس مشترک منطقی در مورد مبارزه با تروریسم و مبارزه با مواد مخدر تحت عین چارچوب اشتراک نمود. اشتراک کنندگان روی ضرورت ایجاد یک استراتژی منطقی جهت مقابله با تجارت غیر قانونی مواد مخدر به عنون بخشی از تلاش ها برای مبارزه با تروریسم تاکید نمودند. بتاريخ ۶ آگست، سفیران کشورهای قزاقستان، تاجیکستان، ترکمنستان، و ازبکستان در کابل با صدور اعلامیه مشترکی پشتیبانی خود را از پروسه صلح تحت مالکیت و رهبری افغانها اعلام کرده و تاکید ورزیدند که صلح و ثبات در افغانستان به معنی صلح و ثبات در کل منطقه می باشد.

۲۸. در اقدامی که نشان از توسعه روابط اقتصادی بین این دو کشور همسایه می دهد، نمایندگان کشورهای افغانستان و ترکمنستان بتاريخ ۱۷ جون در شهر هرات با هم دیدار نموده و روی تجارت و اتصال کشورها بحث نمودند. دو تفاهمنامه بین ادارات راه آهن افغانستان و ترکمنستان در مورد پروژه راه آهن تورغندی - هرات به امضاء رسید. بتاريخ ۱ جولای، عبدالله ارییوف، نخست وزیر ازبکستان با رئیس اجرائیه افغانستان در ولایت بلخ دیداد نمود. این هیئت در مورد اعمار لین برق سرخان - بلخمری بین ازبکستان و افغانستان به توافق رسید. اولین نشست کمیسیون بین الحکومتی افغانستان - ازبکستان برای همکاری های تجاری و اقتصادی بتاريخ ۱۷ جولای در شهر تاشکند برگزار گردید.

III. حقوق بشر

۲۹. بتاريخ ۳۰ جولای، یوناما گزارش شش ماه نخست سال ۲۰۱۹ خود در مورد محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه را نشر کرد. یوناما ۳۸۱۲ مورد تلفات ملکی (۱۳۶۶ کشته و ۲۴۴۶ مجروح) را در شش ماه نخست سال ۲۰۱۹ ثبت کرد که در مقایسه با عین دوره در سال قبلی، کاهش ۲۷ درصدی را نشان می دهد. دلیل کاهش کلی تلفات ملکی کاهش در رقم تلفات ملکی برخاسته از حملات انتحاری توسط عناصر مخالف دولت و درگیری های زمینی بوده است، در حالیکه تلفات ملکی ناشی از عملیات های هوایی و تلاشی بدست نیروی های طرفدار دولت کماکان سیر صعودی داشته است. شبیه آنچه که در ربع اول سال ۲۰۱۹ ثبت شد، اکثریت تلفات ملکی به عناصر مخالف دولت نسبت داده می شود در حالیکه نیروهای طرفدار دولت مسئول مرگ افراد ملکی بیشتر نسبت به عناصر مخالف دولت بوده اند. یوناما ۵۲ درصد تلفات ملکی را به عناصر مخالف دولت نسبت داده است (۳۳ درصد به طالبان، ۱۱ درصد به شاخه ولایت خراسان داعش، و ۳ درصد به عناصر نامشخص مخالف دولت) که بیشتر از نصف این تلفات برخاسته از هدف قراردادن عمدی افراد ملکی بوده است. حدود ۳۷ درصد تلفات ملکی به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است (۱۸ درصد به نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان، ۱۲ درصد به نیروهای نظامی بین المللی، ۲ درصد به گروه های مسلح طرفدار دولت و بقیه به نیروهای مختلف طرفدار دولت که عامل اصلی آن مشخص نشد). بقیه تلفات ملکی ناشی از رویداد ها، از جمله آتش متقابل بوده است که مسئولیت آن به هر دو طرف درگیری، عناصر مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت، نسبت داده شده است.

۳۰. یوناما کاهش ۱۶ درصدی در رقم تلفات ملکی برخاسته از درگیری های زمینی نسبت به شش ماه اول سال ۲۰۱۸ را ثبت نمود. باوجود این، درگیری های زمینی هنوز هم عامل درجه اول تلفات ملکی بوده و در جریان نیمه اول سال ۲۰۱۹، یک سوم کل تلفات ملکی را سبب شده است. استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده در حملات انتحاری و غیر انتحاری ۲۸ درصد کل تلفات ملکی را بوجود آورده است، هرچند تلفات ملکی برخاسته از حملات انتحاری با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده ۷۹ درصد کاهش داشته است. تلفات ملکی از اثر عملیات های هوایی نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۸، افزایش ۳۹ درصدی داشته و ۱۴ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل میدهد در حالیکه تلفات ملکی ناشی از عملیات های تلاشی الی ۷۹ درصد افزایش یافته و ۶ درصد کل تلفات ملکی را سبب شده است. زنان و کودکان کماکان بیشترین آسیب جنگ را متحمل شده و ۴۲ درصد مجموع تلفات ملکی را تشکیل می دهند.

۳۱. از تاریخ ۱ اپریل الی ۳۰ جون، تیم کاری نظارت و گزارشدهی از تخلفات جدی علیه اطفال در منازعات مسلحانه وقوع هفت رویداد را تایید کرد که در آن، مکاتب و پرسونل آن مورد حمله قرار گرفتند. این کاهش زیادی نسبت به ربع قبلی را نشان میدهد که در جریان آن ۱۸ رویداد تایید شده بود. از جمله این ۷ رویداد، ۵ مورد به طالبان، ۱ مورد به داعش و یک مورد به اردوی ملی افغانستان نسبت داده شده است. در سه مورد، مکاتب بطور عمدی مورد حمله قرار گرفتند، در یک مورد دو مکتب از اثر یک حمله بدون تفکیک هدف، خسارمند گردیدند و یک مورد خساره تصادفی به یک مکتب و دو رویداد دیگر که در آن معلمین و شاگردان تهدید شدند، ثبت شده است.

۳۲. تیم کاری فوق الذکر ۱۲ رویداد علیه شفاخانه ها و پرسونل محافظت شده را ثبت کرد؛ رقم این رویداد ها در ربع گذشته ۲۶ مورد بود. هشت رویداد به طالبان و یک رویداد به هر کدام از اردوی ملی افغانستان، پولیس ملی افغانستان، نیروهای نظامی بین المللی و یک گروه مسلح نامشخص مخالف دولت نسبت داده شده است. این رویداد ها شامل سه مورد قتل یا مجروحیت عمدی پرسونل صحتی، سه مورد اختطاف، یک مورد حمله بدون تفکیک، سه مورد خساره جانی و دو مورد تهدید می شود. در مجموع، ۳۱ مرکز صحتی و ۲۰ پرسونل صحتی از این رویداد ها متأثر گردیدند.

۳۳. تیم کاری هشت رویداد استخدام و استفاده از ۱۹ پسر خرد سال را ثبت و تایید کرد؛ در ربع قبلی، دو رویداد که در آن چهار پسر استخدام شده بودند، تایید گردیده بود. شش مورد از این رویداد ها به طالبان نسبت داده شده است که در آن به تعداد ۱۷ پسر خردسال به وظایف محاروبی گماشته شده بودند. یک رویداد استخدام و استفاده از یک پسر خردسال به پولیس ملی افغانستان نسبت داده شده است. یک پسر دیگر از سوی فرماندهان پولیس محلی افغانستان و ملیشه های طرفدار دولت برای مقاصد جنسی استخدام شده بود. تیم کاری دو رویداد اختطاف توسط طالبان را ثبت و تایید کرد که در جریان آن دو پسر

خردسال اختطاف گردیدند که یکی از آنها کشته شد و دیگری بعداً رها گردید. در ربع قبل دو مورد اختطاف ثبت شده بود که در آن چهار پسر اختطاف گردیده بودند. علاوه بر آن، تیم کاری دو رویداد خشونت جنسی را نیز ثبت و تایید نموده است که در جریان آن، دو دختر از سوی طالبان مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند و یک پسر از سوی فرماندهان پولیس محلی افغانستان و ملیشه های طرفدار دولت برای مقاصد جنسی (بچه بازی) در خدمت گرفته شده بود؛ در ربع قبلی، دو رویداد این چنینی که در آن دو پسر شامل بود، ثبت گردیده بود.

۳۴. دولت به ترویج و محافظت از حقوق زنان ادامه داد. بتاريخ ۲۵ جون، کمیته تقنینی وزارت امور زنان روند بررسی پیش نویس مقررہ تخصیص وجوه اضطراری برای قربانیان خشونت علیه زنان را آغاز کرد؛ هدف از وضع این مقررہ این است که وجوه مالی در بودجه عادی ملی تخصیص داده شود و یک مکانیزم شفاف برای مدیریت این وجوه ایجاد گردد. بررسی قانون منع خشونت علیه زنان مورخ ۲۰۰۹ در حال حاضر از سوی یک تیم تخنیکي به رهبری وزارت امور زنان در جریان است. وزارت امور زنان، به همکاری برنامه حمایت از سکتور عدلی و قضائی افغانستان که از سوی دولت ایالات متحده امریکا تمویل می شود، ارزیابی چگونگی تطبیق پلان کاری ملی زنان، صلح و امنیت برای سال های ۲۰۰۷ - ۲۰۱۷ را انجام داده و آن را به کابینه تقدیم نمود.

۳۵. دولت اقداماتی را برای مبارزه با معافیت از مجازات در قبال بدرفتاری جنسی و آزار و اذیت نیز اتخاذ نمود. بتاريخ ۱۱ جولای، قضیه اتهامات آزار و اذیت جنسی زنان بازیکن فوتبال افغانستان مطابق به احکام قانون منع خشونت علیه زنان به محکمه راجع گردید. رئیس سابق فدراسیون فوتبال افغانستان همراه با پنج تن دیگر به تجاوز جنسی، آزار و اذیت جنسی، سوء استفاده از صلاحیت وظیفوی و کتمان جرم متهم شدند؛ تمام این مظنونین فعلاً رها هستند. بتاريخ ۱۷ جولای، در یک کنفرانس ملی چهار روزه در مورد هماهنگی میان ادارات دخیل در محو خشونت علیه زنان، لوی سارنوال ایجاد ریاست ویژه ای را جهت مبارزه با آزار و اذیت زنان در محیط کار اعلام کرد. بتاريخ ۲۵ جولای، رئیس جمهور با صدور حکمی سکرتریت ویژه ای در تشکیل کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به منظور تحقیق اتهامات اخیر آزار و اذیت زنان در ادارات دولتی ایجاد نمود.

۳۶. گزارش ملی در مورد دوره سوم بررسی دوره ای جهانی افغانستان (A/HRC/WG.6/32/AFG/1) از سوی گروه کاری بررسی دوره ای جهانی شورای حقوق بشر در ماه جنوری سال ۲۰۱۹ مورد مذاقه قرار گرفت. این گروه کاری، در گزارش نتیجه گیری خود (A/HRC/41/5)، ۲۵۸ پیشنهاد را توصیه نمود. در نشست چهل و یکم شورای حقوق بشر در ماه جولای، حکومت افغانستان ۲۳۵ مورد از این پیشنهادات را پذیرفت، ۲۲ مورد را مد نظر قرار داد و یک مورد دیگر را قسماً پذیرفت. پیشنهاداتی که دولت افغانستان مد نظر قرار داد مربوط به تعلیق و یا لغو مجازات اعدام و پیوستن افغانستان به معاهدات حقوق بشری و سایر معاهداتی که تا اکنون افغانستان عضویت آن را کسب نکرده است، می شد.

۳۷. بتاريخ ۱۷ جولای، رئیس جمهور نه کمیشنر جدید برای کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تعیین کرد که از این میان چهار تن آنان زن هستند، منجمله رئیس آن، شهرزاد اکبر. سیما سمر که از بدو تاسیس کمیسیون در سال ۲۰۰۲ ریاست آن را بر دوش داشت، از سوی رئیس جمهور به عنوان نماینده خاص رئیس جمهور و وزیر دولت در امور حقوق بشر و روابط بین الملل گماشته شد. بتاريخ ۱۹ جولای، گروه کاری مشترک جامعه مدنی با نشر اعلامیه ای از روند گزینش کمیشنران به سبب عدم رعایت اصول مربوط به وضعیت ادارات ملی (اصول پاریس) انتقاد نمود.

۳۸. خبرنگاران و کارکنان رسانه ها کماکان با خشونت های مرتبط به منازعه مواجه بوده اند. در جریان این دوره گزارشدهی، یوناما پنج رویدادی را ثبت کرد که منجر به مجروحیت دو خبرنگار ذکور، تهدید سه خبرنگار دیگر منجمله یک زن، و نیز تهدید یک ایستیشن رادیویی و یک ایستیشن تلویزیون گردید. افزون بر این، چهار فعال جامعه مدنی، منجمله سه زن، به سبب فعالیت های شان در بخش حقوق بشر مورد تهدید قرار گرفتند. تمام این رویداد ها به طالبان نسبت داده شده است. بتاريخ ۲۴ جون، طالبان با نشر اعلامیه ای، به رسانه ها هشدار دادند که از نشر تبلیغات ضد جهاد که پول آن از سوی حکومت پرداخته می شود خودداری کنند در غیر آن اهداف نظامی محسوب خواهند شد. در جریان بیست و ششمین نشست کمیته مشترک حکومت و رسانه ها که ریاست آن را سرور دانش معاون دوم رئیس جمهور بر عهده دارد، حکومت رسانه ها را ترغیب نمود که به برنامه های خود بطور نورمال ادامه دهند و وعده سپرد که تدابیر امنیتی را افزایش خواهد داد. در جریان این دوره گزارشدهی، یوناما

هشت گردهمایی را به اشتراک ۵۲۸ اشتراک کننده، به شمول ۱۵۰ زن، در مورد ترویج حقوق بشر، جلوگیری از منازعه، دسترسی به اطلاعات و آزادی بیان برگزار نمود.

IV. هماهنگی مساعدت های انکشافی

۳۹. بتاريخ ۲۲ جولای دولت افغانستان و ملل متحد بیست و دومین نشست بود مشترک نظارت و انسجام را مشترکاً برگزار نمودند که ریاست مشترک آن را محمد همایون قیومی، وزیر مالیه افغانستان و نماینده خاص من بر عهده داشتند. این نشست به سه جلسه تقسیم شده بود. در جلسه اول، در مورد چارچوب حسابدهی متقابل ژنو، بحث ها بر محور پیشرفت ها در تحقق شاخص های مبارزه علیه فساد اداری و معیار های حسابدهی متمرکز بود. تمویل کنندگان از یک سلسله پیشرفت ها در اصلاحات، منجمله استخدام کارمندان خدمات ملکی بر اساس شایسته سالاری و ایجاد کمیسیون دسترسی به اطلاعات تقدیر نمودند ولی خواهان تلاش های بیشتر برای مبارزه با معافیت از مجازات مقامات عالی رتبه در قضایای فساد اداری و گزارشدهی بهتر در مورد معیار های مبارزه علیه فساد اداری شدند. دولت گزارش داد که یک معیار چارچوب را با تجدید استراتژی مبارزه علیه فساد اداری سال ۲۰۱۷ خود در اواخر سال ۲۰۱۸، رسماً بدست آورده است. اما، دوره زمانی استراتژی تنها مدت الی دسمبر ۲۰۱۹ را شامل می شود و مکانیزمی برای تهیه و ترتیب استراتژی بعدی هنوز فعال نشده است. تأخیرها در تطبیق قانون مبارزه علیه فساد اداری، به خصوص ایجاد کمیسیون مبارزه علیه فساد اداری نیز اصلاحات کلی در عرصه مبارزه علیه فساد اداری را بطی ساخته است.

۴۰. در جلسه دوم، در مورد رشد، توسعه و صلح، حکومت پلان های خود برای محرکه های اقتصادی را تشریح کرده و روی زراعت، پلانگذاری شهری و زیربنای برق تمرکز نمود. تمویل کنندگان بر ضرورت کاهش وابستگی به کمک ها خارجی و مبارزه علیه اقتصاد نا مشروع تاکید ورزیدند. جلسه سوم، در مورد هماهنگی سکتوری، روی سکتور های معارف و صحت تمرکز داشت و بر بهبود هماهنگی کمک ها تاکید ورزید. در ختم نشست بود مشترک نظارت و انسجام، دولت و جامعه بین المللی روی انجام یک ارزیابی مشترک جهت تهیه مکانیزم های قوی تر گزارشدهی برای چارچوب حسابدهی متقابل ژنو به توافق رسیدند.

۴۱. دولت به تطبیق پالیسی حکومتداری محلی خود ادامه داد. بتاريخ ۱۰ جون، رئیس جمهور شورای عالی ولسوالان را تحت رهبری خود ایجاد نمود تا اطمینان حاصل شود که ولسوالی ها در توسعه محلی مسئولیت بیشتری بر عهده می گیرند. الی تاریخ ۲۴ جولای، ریاست مستقل ارگان های محلی قانون شوراها محلی را که بتاريخ ۵ مارچ ۲۰۱۹ تصویب گردیده بود، برای مقامات حکومت محلی و نمایندگان جامعه مدنی پنج ولایت معرفت کرده و آگاهی آنان در مورد قانون را افزایش داد و رهنمود تطبیق قانون متذکره را برای مسئولین مذکور بیان نمود. بتاريخ ۲۸ جولای، ریاست ارگان های محل تفاهم نامه ای را با نهاد های جامعه مدنی به هدف تقویت همکاری ها در حکومتداری و انکشاف محلی امضاء نمود.

۴۲. اصلاحات در خدمات ملکی نیز پیشرفت داشت. بتاريخ ۲۰ جون، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی تکمیل موفقانه استخدام ۱۱۵۰۰ نفر را در بست های تدریسی و ۶۵۰۰ کارمند خدمات ملکی در بست های ورودی بر اساس شایسته سالاری را در مرکز و ولایات از زمان آغاز این پروسه در سال ۲۰۱۸ گزارش داد. افزون بر این، به تعداد ۵۵ تن از ولسوالان و رؤسای سکتوری ولایات برنامه دو هفته ای رهبری انستیتوت خدمات ملکی را موفقانه به پایان رسانیدند؛ این برنامه بتاريخ ۲۲ جون به هدف آموزش مسئولین عالی رتبه خدمات ملکی در سطح ولایات معرفت شد.

۴۳. دستاورد های مرکز عدلی و قضائی مبارزه علیه جرایم سنگین فساد اداری در جریان این دوره گزارشدهی افت نمود. در ماه های جون و جولای، محکمه ابتدائیه این مرکز دو قضیه را به اتهامات شش نفر، مورد رسیدگی قرار داد، یک قضیه در یک ماه، که منجر به برائت یک نفر متهم و محکومیت پنج تن دیگر از متهمین گردید. این محکمه با صدور قرار های قضائی مسئولیت رسیدگی به دو قضیه مرتبط به انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۸ را نیز بر دوش گرفت. محکمه استیناف مرکز عدلی و قضائی یک قضیه را استماع نمود که مربوط به استیناف طلبی یکی از وزرای سابق علیه محکومیت اش و مجازات حبس سه ساله او که از سوی محکمه ابتدائیه صادر گردیده بود، می شد. مصئونیت مسئولین سکتور عدلی و قضائی کماکان مایه نگرانی

است. بتاريخ ۶ جولای، یکی از سارنوالان مرکز عدلی و قضائی در مسیر راه به سمت خانه اش، به ضرب گلوله کشته شد. یک کارمند اداری که با این سارنوال سفر می کرد نیز به گلوله بسته شد ولی از این حمله جان بدر برد. از لست ۱۲۷ حکم گرفتاری و ۱۲۸ حکم جلب، ۷۱ حکم گرفتاری (۲۲ مورد آن در خارج از افغانستان است) و ۸۲ حکم جلب (۵ مورد در خارج از افغانستان است) هنوز اجراء نشده است، در حالیکه صرف یک نفر شامل لست در فیصله نهائی محکوم شناخته شد و دو تن دیگر برائت گرفتند. الی ماه آگست ۲۰۱۹، مرکز عدلی و قضائی به تعداد ۵۹ قضیه را که شامل ۲۲۹ متهم می شد از زمان تاسیس اش در سال ۲۰۱۶ تا اکنون مورد رسیدگی قرار داده به تعداد ۱۸۳ نفر را محکوم دانسته و ۴۴ نفر را برائت داده است.

۴۴. اقتصاد افغانستان کماکان با چالش های جدی مواجه است. بتاريخ ۲۱ جولای، بانک جهانی گزارش نیمه ساله خود در مورد توسعه افغانستان را نشر کرد که در آن، رشد سالانه تولید ناخالص داخلی را ۱.۸ درصد در سال ۲۰۱۸ گزارش داد که از نرخ رشد در سال ۲۰۱۷ که ۲.۷ درصد بود، نازل تر شده است. بانک جهانی علت این زوال را کاهش محصولات زراعتی در نتیجه خشک سالی های سال های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸، و نیز بدتر شدن اعتبار کسب و کار در نتیجه جنگ جاری، بی ثباتی سیاسی به سبب انتخابات و عدم اطمینان برخاسته از پروسه صلح دانسته است. بانک جهانی گزارش داد که تخمین می شود که میزان فقر در سال ۲۰۱۸ افزایش یافته باشد که علت آن کاهش درآمد سرانه، به خصوص در مناطق روستائی می باشد. بانک جهانی یاد آوری نمود که مدیریت مالی قوی باقی مانده است و مازاد کلی مالی در سال ۲۰۱۸ عبارت از ۰.۷ درصد بود و میزان مصرف بودجه با ۹۲ درصد، در مقایسه به ۸۳ درصد در سال ۲۰۱۷، بهبود یافته است.

۷. کمک های بشردوستانه

۴۵. جنگ طولانی کماکان رنج جسمی و روحی شدیدی بر مردم وارد کرده سبب آوارگی رقم بلند آنان شده است که این وضعیت از اثر بی ثباتی سیاسی، خشک سالی، حوادث ناگهانی طبیعی، عدم امنیت غذائی و فقر وخیم تر شده است. این عوامل سبب شده است که شمار کثیری از مردم از مناطق مسکونی خود بیجا شوند. از تاریخ ۱۶ اپریل الی ۲۹ جولای، به تعداد ۴۸۰۰۰ نفر بیجا شده اند؛ این تعداد مردم به بیجاشدگان داخلی قبلی که تعداد آنها بالغ بر ۲۰۶۰۰۰ نفر می رسد و از اول سال ۲۰۱۹ تا اکنون بیجا شده اند، پیوسته اند که بیش از نیمی از آنها (۵۸ درصد) را زنان و کودکان زیر سن ۱۸ سال تشکیل می دهد. آوارگی های ناشی از جنگ نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۸، دو درصد افزایش یافته است و بسیاری از خانواده های آواره هیچ امید برای برگشت فوری به مناطق منشاء خود ندارند. بیجاشدگان داخلی که در کمپ های موقت ساکن شده اند کمافی السابق با شرایط دشواری، از جمله نبود خدمات اولیه ضروری، به جز از کمک های بشر دوستانه، مواجه اند.

۴۶. به سبب جنگ ها بین نیرو های طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت، به تعداد ۲۸۹۸۲ نفر از ولسوالی های بهارک، نمک آب، و اشکمش ولایت تخار به طالقان مرکز این ولایت آواره شده اند. دولت و موسسات بشردوستانه برای خانوار های آواره کمک های ضروری اضطراری، از جمله سرپناه و مواد امتدادی اضطراری فراهم کردند.

۴۷. برنامه کمک های بشردوستانه به مردمان بیجا شده از اثر خشک سالی در ماه جون به پایان رسید؛ از طریق این برنامه برای ۵.۲ میلیون نفر کمک های غذائی، مواد زراعتی و سایر کمک های بشردوستانه فراهم گردید. با وجود این، حدود ۱۰۰۰۰۰ نفر که از اثر خشک سالی ها در ولایات بادغیس و هرات در سال ۲۰۱۸ به مراکز شهری آواره شده بودند، هنوز هم در آوارگی دوامدار بسر می برند. سیلاب های اوایل فصل از ماه جنوری تا می، هزاران خانواده را متضرر ساخت. دولت و همکاران بشردوستانه آن برای بیش از ۲۶۵۳۰۰ نفر که از سیلاب ها متضرر شده بودند، کمک های اضطراری فراهم نمودند.

۴۸. آخرین سروی تغذیه در افغانستان نشان داد که از مجموع ۳۴ ولایت ۲۲ ولایت در سطح بالاتر از شاخص سوء تغذیه حاد در زمان تهیه این گزارش قرار دارند. از تاریخ ۱۶ می تاکنون، سازمان ملل متحد و موسسات همکار آن، به مقدار ۳۶۲ تن مواد غذائی تغذیوی تخصصی را به مراکز صحتی در سراسر کشور توزیع کرده اند که از این مواد، به تعداد ۹۹۰۰۰ کودک زیر سن پنج سال و ۴۶۷۰۰ زن باردار و شیرده که از سوء تغذیه بسیار حاد رنج می بردند، مستفید شده اند.

۴۹. در طول ماه های تابستان، انتظار می رود که حاصلاتی که از زراعت برداشته می شود وضعیت تغذی را بهبود بخشد، اگرچه مسائل مزمن ناامنی غذائی در بسیاری از بخش های کشور به قوت خود باقی خواهد ماند. انتظار می رود که میزان بارندگی

در حد متوسط یا بالاتر از حد متوسط، شرایط بهتر علفچر ها، و بهبود در تولید گندم تأثیرات مثبتی روی امنیت غذایی بسیاری از خانوار ها برجای بگذارد. ارزیابی های اخیر ۴۰ درصد افزایش در تولید را در مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۸ نشان می دهد و نیز افزایش اندکی در قیمت مواشی به ملاحظه می رسد. اما، تأثیرات مخرب حشرات، بیماری ها، ضایعات بعد از حاصل برداری و سیلاب های اخیر تا هنوز معلوم نیست.

۵۰. در حالیکه عودت افغان های فاقد اسناد از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان نسبت به سال ۲۰۱۸، تا بیشتر از یک سوم کاهش یافته است، شمار افغان های که از ترکیه برگشت می کنند، افزایش یافته است. از تاریخ ۱۶ اپریل الی ۲۰ جولای ۲۰۱۹، به تعداد ۲۶۸۰۷۶ شخص فاقد اسناد و مهاجرین عودت کننده به افغانستان آمدند که شامل ۱۰۹۵۴۳ عودت کننده فاقد اسناد از جمهوری اسلامی ایران (از این میان، به تعداد ۴۵۹۹۵ نفر به میل خود برگشتند و ۶۳۵۴۸ نفر اخراج شدند)، ۴۷۳۷ نفر از پاکستان (از این میان، ۴۱۲۳ نفر به میل خود برگشتند و ۶۱۴ نفر اخراج شدند) و ۱۵۲۴ نفر از کشورهای اروپایی و ترکیه (از این میان، ۳۷۲ نفر بطور داوطلبانه برگشتند و ۱۱۵۲ نفر اخراج شدند به شمول ۸۹۳ نفر که از ترکیه اخراج شده بودند) می شود. در جریان همین مدت، به تعداد ۴۰۸۱ مهاجر راجستر شده نیز به کشور عودت نمودند که اکثریت آنها از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان عودت نمودند. تعداد مهاجرین راجستر شده ی که به افغانستان عودت نمودند نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۸، پنجاه و هشت (۵۸) درصد کمتر بوده است. در پاکستان، توزیع کارت شهروند افغانستان برای افغان های فاقد اسناد ادامه دارد. الی تاریخ ۴ جولای، از مجموع ۸۷۹۰۰۰ افغان فاقد اسناد که برای اخذ این کارت ها ثبت نام نموده بودند، به تعداد ۵۴۶۵۱۱ تن آنها کارت دریافت نموده بودند. دارندگان این کارت ها اجازه دارند که الی تاریخ ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۹ در پاکستان اقامت داشته باشند؛ تمدید بیشتر این تاریخ اقامت هنوز مورد بحث قرار دارد.

۵۱. جنگ کمافی السابق نیاز شدید به خدمات تروما بوجود آورد. از تاریخ ۱۶ می الی ۱۶ آگست، به تعداد ۲۴۲۳۲ قضیه تروما معالجه گردید که افزایش ۱۲ درصدی نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۸ را نشان می دهد. ضرورت به مراقبت های تروما مخصوصاً در ولایات ننگرهار، قندهار، هلمند، زابل و غزنی بیشتر بود؛ در این ولایات درگیری ها تلفات زیادی را سبب شده و دسترسی به مراقبت های صحتی را کاهش داده است. در جریان این دوره گزارشده، ۱۵ موسسه همکار از کستر صحتی، برای ۴۸۹۲۳ نفر که ۶۱ درصد آنان را زنان و دختران تشکیل می دادند، مشورت های صحتی ارائه کردند.

۵۲. در جریان نیمه اول سال ۲۰۱۹، در مجموع ۱۲ واقعه تایید شده پولیو گزارش داد شد، ۲ مورد در قندهار، ۵ مورد در هلمند، ۴ مورد در ارزگان و یک مورد در کتر. مسائل مرتبط به عدم دسترسی که به سبب منع فعالیت های واکسین پولیو از سوی طالبان در مناطق جنوبی بوجود آمده است یکی از دلایل اصلی تداوم سرایت پولیو در کشور است و، قابل توجه اینکه، ۱۱ مورد از این ۱۲ واقعه پولیو در ساحاتی بوجود آمده است که تحت این ممنوعیت قرار دارند. با توجه به این ممنوعیت، پلان احتیاطی برای حفظ معافیت جمعیت تطبیق گردید که شامل واکسین ساحه به ساحه، ایجاد حفاظ در اطراف مناطق غیر قابل دسترسی از طریق تیم های سیار دایمی، گنجانیدن واکسین پولیو در جریان کمپاین های واکسین سرخکان و تمرکز روی تقویت نمودن واکسین های روتین در مناطق غیر قابل دسترسی می شود. فعالیت های واکسیناسیون متمرکز، از قبیل تیم های سیار دایمی و واکسین نمودن کسانی که بین سرحدات در رفت و آمد هستند، کماکان هر ماه بیشتر از ۱ میلیون کودک را تحت پوشش قرار می دهد.

۵۳. از ماه می الی آگست ۲۰۱۹، سازمان ملل متحد و موسسات همکار آن، ۴.۷ کیلومتر مربع اراضی را که آلوده به مواد انفجاری پر قدرت بود، پاکسازی نمودند که ۳۴ روستا از آن مستفید شده اند. به منظور تأمین مصئونیت عودت کنندگانی که از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان برگشته اند، در جریان این دوره گزارشده، برنامه های تعلیمی در مورد خطرات ماین برای تخمیناً ۱۱۴۷۲۹ نفر در افغانستان ارائه گردید که این برنامه ها از سوی سازمان ملل متحد تمویل شد.

۵۴. داوم استفاده عناصر مخالف دولت از مواد انفجاری تعبیه شده نوع غیر قانونی و بدون تفکیک آن که توسط قربانی فعال می گردد سبب ۲۰۵ مورد تلفات ملکی (۵۸ کشته و ۱۴۷ مجروح) در جریان شش ماه اول سال ۲۰۱۹ گردید. بیشتر از نیمی این تلفات در مناطق جنوبی افغانستان اتفاق افتاد. این گونه دستگاه های انفجاری هنوز هم نزدیک به ۵۰ فیصد تلفات مرتبط به ماین پایی در افغانستان را تشکیل میدهد.

۵۵. نامنی گسترده، مین گذاری ها و اراضی صعب العبور کمافی السابق چالش های زیادی را فراراه دسترسی موسسات بشر دوستانه به ساحات و امنیت پرسونل موسسات بشر دوستانه بوجود آورده است. از تاریخ ۱ جنوری الی ۸ آگست، ۲۴ امداد رسان کشته، ۲۹ تن زخمی و ۳۰ تن اختطاف شدند؛ در سال ۲۰۱۸، به تعداد ۲۷ امداد رسان کشته، ۵۵ تن مجروح و ۸۷ تن اختطاف شده بودند. در جریان هفت ماه نخست سال ۲۰۱۹، در مجموع، ۲۸۸ رویداد مرتبط به موسسات بشر دوستانه رخ داد که در آن امداد رسان ها، دارایی ها و فعالیت های موسسات بشر دوستانه متضرر شد. در طول سال ۲۰۱۸، به تعداد ۳۸۲ رویداد این چنینی اتفاق افتاده بود. حملات عمدی بالای تاسیسات صحتی و کارکنان صحتی ادامه یافت و سبب مرگ و مجروحیت کارکنان و بسته شده تاسیسات صحتی گردید.

۵۶. در پلان رسیدگی بشری برای سال های ۲۰۱۸ - ۲۰۲۱، به تعداد ۶.۳ میلیون نفر نیازمند کمک های بشردوستانه در سال ۲۰۱۹ شناسائی شده بود و برای کمک مالی تقریباً ۶۱۲ میلیون دالری تقاضا صورت گرفته بود تا به ۴.۵ میلیون نفر در جریان سال کمک صورت گیرد. طبق معلومات موسسه خدمات پیگیری مالی، الی تاریخ ۲۹ جولای ۲۰۱۹، مبلغ ۱۶۳.۵ میلیون دالر برای تمویل کمک های بشری یا ۲۶.۷ درصد مجموع پول مورد نیاز کمک های بشردوستانه برای سال ۲۰۱۹، دریافت شده است. علی الرغم کاستی ها در کمک های مالی، موسسات بشردوستانه موفق شدند که برای ۲.۷ میلیون نفر الی ختم ماه مارچ کمک های بشری فراهم کنند.

VI. مبارزه با مواد مخدر

۵۷. بتاريخ ۲۹ جولای، سازمان ملل متحد در همکاری با اداره ملی احصائیه و معلومات افغانستان قسمت دوم سروی تریاک سال ۲۰۱۸ افغانستان را تحت عنوان "چالش ها فراراه توسعه، صلح و امنیت پایدار" نشر کرد. این گزارش معلومات مفصل در مورد موقعیت و میزان کشت تریاک، تولیدات بالقوه تریاک و وضعیت اجتماعی اقتصادی در ساحات روستائی ارائه می دارد. کاهش سریع در کشت و تولید تریاک از میزان بلند تولید و کشت تریاک در سال ۲۰۱۷ به دنبال قطع دوامدار بارش برف و باران در جریان فصل بارندگی سال ۲۰۱۷/۱۸ صورت گرفت و خشکسالی حاصل از آن، سکتور زراعت را به شدت آسیب زد که گفته می شود عایدات در ساحات روستائی که بیشترین آسیب را دیدند تا نصف کاهش یافت. کاهش در کشت تریاک سبب افت ۵۶ درصدی در عواید پولی در محل کشت گردید و مبلغ آن از ۱.۴ میلیارد دالر در سال ۲۰۱۷ به ۶۰.۴ میلیون دالر در سال ۲۰۱۸ کاهش یافت. تخمین می شود که مبلغ ۲۹ میلیون دالر از طریق اخذ مالیات غیر قانونی از عواید در محل کشت تریاک بدست آمده باشد که از این مبلغ، تخمیناً ۲۱ میلیون دالر آن توسط عناصر مخالف دولت، به شمول طالبان جمعآوری شده است. در این گزارش تخمین زده شده است که ارزش ناخالص اقتصاد تریاک در افغانستان بین ۱.۲ و ۲.۲ میلیارد دالر بوده باشد که کاهش ۲۷ تا ۵۱ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۷ را نشان میدهد ولی هنوز هم بین ۶ تا ۱۱ درصد تولیدات ناخالص داخلی را تشکیل میدهد.

۵۸. از ۱ جون الی ۳۰ جولای، مراجع تنفیذ قانون در مجموع ۷۷۳ عملیات مبارزه با مواد مخدر انجام دادند که منتج به ضبط ۶۰۰ کیلوگرام هیروئین، ۵۰۰۰ کیلوگرام مورفین، ۲۳۱۳۰ کلبوگرام تریاک، ۴۰۴۰ کیلوگرام چرس، ۳۰۰ کیلوگرام میتافیتامین، ۱۳۹۰۰ تابلت ۳.۴ میتایلیندیوکسیمیتمیتامین، ۱۱۱۵۰۰ کیلوگرام مواد کیمیاوی جامد پیش ساز، ۷۵۲۵۰ لیتر مواد کیمیاوی پیش ساز، ۷۲۴۲۰ کیلوگرام بذر خشخاش و ۳۵۸۰ کیلوگرام بنگ گردید. در مجموع، ۵۶ لابراتوار (۵۵ لابراتوار هیروئین و ۱ لابراتوار میتافیتامین) تخریب گردید و چهار ذخیره مواد مخدر از بین برده شد. در این عملیات ها، به تعداد ۸۷۹ مظنون نیز گرفتار گردیدند و ۱۲۰ موتر، ۶۱ میل سلاح و چهار دستگاه مخابره ضبط گردید. هفت افسر پولیس مبارزه علیه مواد مخدر هنگام اجرای عملیات تنفیذ قانون کشته شدند و هشت تن دیگر آنها جراحت برداشتند.

VII. حمایت از ماموریت

۵۹. الی تاریخ ۱۵ جولای، میزان بست های خالی در یوناما ۶ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴ درصد برای کارمندان مسکلی داخلی و ۳ درصد برای کارمندان عادی داخلی بود در مقایسه با میزان تصویب شده بالترتیب ۷ درصد، ۵ درصد و ۳ درصد. تناسب کارمندان زن هنوز هم در حد پائین به ترتیب ذیل قرار دارد: ۳۵ درصد کارمندان بین المللی، ۴۱ درصد رضا کاران

ملل متحد، ۱۳ درصد کارمندان مسلکی داخلی و ۸ درصد کارمندان عادی داخلی. در جریان این دوره گزارشدهی، یوناما به تطبیق برنامه داخلی خود تحت نام برنامه رضاکاران ملل متحد ادامه داد که هدف آن ایجاد مجموعه ای از کاندیدان واجد شرایط زن برای استخدام احتمالی در بست های کارمندان در آینده می باشد. در مجموع، ۳۰ زن از طریق این برنامه در سال ۲۰۱۹ استخدام شدند. از ۱ می الی ۱ جولای، یوناما ۱۱۱ ماموریت جاده ای و ۱۴ ماموریت هوایی انجام داد و نیز ۵۷۹ برنامه تماس معکوس برگزار نمود که در جریان آن، نمایندگان ولسوالی ها از دفاتر ساحوی یوناما دیدن نمودند.

VIII. ملاحظات

۶۰. در طی ماه های آینده، شهروندان افغانستان با انتخاب های مهمی مواجه خواهند شد که می تواند آینده کشور را برای سال های مدید آینده رقم بزند. برنده انتخابات ریاست جمهوری مسئولیت خطیر رهبری کشور به مرحله بعدی از سفرش به سوی ثبات و خود کفائی و، مهمتر از همه، پیگیری یافتن راه حلی برای پایان دادن به جنگ ویرانگر از طریق مذاکرات را بر دوش خواهد داشت. دولت افغانستان باید به عنوان یک دولت پاسخگو و نماینده مردم افغانستان دیده شود تا بتواند این مسئولیت ها را بر آورده سازد.

۶۱. انتخابات هنوز هم به عنوان پر طرفدار ترین راه برای کسب مشروعیت سیاسی در افغانستان شناخته می شود. برای اینکه نتیجه انتخابات از سوی مردم پذیرفته شود، انتخابات مستلزم مشارکت مسئولانه تمام اشخاص و نهاد های ذیدخل می باشد. انتخابات باید در فضای که همه کاندیدان از شرایط و امکانات یک سان برخوردار باشند بدون هیچ نوع طرفداری نامشروع از یک کاندید، برگزار شود. تعهدات علنی آقای غنی و آقای عبدالله نسبت به رقابت های انتخاباتی منصفانه، و تدابیری که از جانب حکومت برای جدا کردن وظایف دولتی از رقابت های انتخاباتی گرفته شده است، در این زمینه مورد استقبال است. در عین زمان، اتهامات در مورد سوء استفاده از منابع دولتی و گمانه زنی ها در مورد مداخلات در کار کمیسیون های انتخابات مایه نگرانی است. تمام اشخاص و نهاد های ذیدخل، منجمله کاندیدان و حامیان آنها، باید از قوانین و مقرره های مربوط به روند انتخابات پیروی کنند، به تعهداتی که در لایحه طرز سلوک کاندیدان تصریح شده است عمل کنند و طوری عمل کنند که اعتماد نسبت به روند و نتیجه انتخابات را افزایش دهند.

۶۲. من از تمام رهبران ملی و کاندیدان خواهش می کنم تا در رد تقلب از خود رهبری نشان داده و اقدامات قاطعی را برای جلوگیری از آن اتخاذ نمایند. کسانی که مرتکب تقلب می شوند ویا سعی بر ارتکاب آن می کنند باید پاسخگو قرار داده شوند. اما، من از رهبران تقاضا می کنم که از مطرح کردن اتهامات نادرست ویا گسترده بدون داشتن اسناد و مدارک خود داری نمایند. من تمام اشخاص دخیل را ترغیب می کنم که تمام اتهامات تقلب و تخلفات انتخاباتی را مطابق به طرز العمل های ایجاد شده به مراجع ذیربط بیاورند و من کمیسیون شکایات انتخاباتی و سیستم محاکم را ترغیب می کنم که وظایف و صلاحیت های خود را بشکل مؤثر اعمال نمایند.

۶۳. آمادگی های انتخاباتی، به خصوص ثبت نام تقویتی رای دهندگان، باید به شهروندان بیشتر افغانستان این فرصت را میسر سازد که در انتخابات ریاست جمهوری، رای بدهند، چه بسا از آنها که برای اولین بار رای خواهند داد. تعهد بی سابقه دولت جهت تخصیص ۹۰ میلیون دالر برای تمویل انتخابات اولین موردی خواهد بود که از سال ۲۰۰۱ بدینسو، انتخابات افغانستان اساساً از بودجه ملی تمویل می شود. با توجه به خلاء آشکار معلوماتی در میان رای دهندگان و سایر اشخاص و نهاد های ذیدخل از در مورد روند انتخابات، من نهاد های مدیریت کننده انتخابات را ترغیب می کنم که برنامه های آگاهی دهی عامه خود را هرچه بیشتر تقویت نمایند.

۶۴. وضعیت شکننده امنیتی جداً مایه نگرانی است، به خصوص تهدیدات مستقیم علیه پروسه انتخابات از جانب عناصر مخالف دولت که شاید باعث دلسردی بسیاری از افغانها از رای دهی شود، موضوع قابل نگرانی است. من از طالبان و سایر گروه های مسلح تقاضا می کنم که از تهدید و هدف قراردادن کارمندان انتخابات، کاندیدان، ویا رای دهندگان دست بردارند؛ از تخریب محلات رای دهی ویا مختل کردن پروسه های انتخاباتی خودداری نمایند؛ و به مردم افغانستان اجازه دهند که از حق رای خود در فضای امن و فارغ از ترس از خشونت، ارباب یا انتقام جوی، استفاده نمایند. حملات علیه مراکز رای دهی و

مردمان ملکی که در پروسه انتخابات شرکت می کنند نقض قوانین بین المللی است و عاملین آن باید پاسخگوی اعمال شان قرار داده شوند.

۶۵. جنگ در افغانستان طولانی و بی رحمانه بوده است و مسیر صلح پرچالش خواهد بود. دوام گفتگوها بین ایالات متحده و طالبان، گفتگوهای بین الافغانی در قطر و تقویت تلاش ها برای ایجاد اجماع منطقی موجب خوشبینی های محتاطانه نسبت به آغاز رسمی پروسه صلح در آینده نزدیک شده است. چنین پروسه ای، اما، تنها زمانی پایدار خواهد بود که همه شمول باشد؛ از حقوق اساسی تمام شهروندان افغانستان در آن محافظت شود و بر اساس اجماع عمومی شکل گیرد. یک بار دیگر، من خواهان گفتگوهای مستقیم بین حکومت افغانستان و طالبان به هدف حل و فصل مسائل مهمی که تنها بوسیله افغان ها و بین خودشان می تواند فیصله شود، می باشم. ملل متحد آماده است که از چنین پروسه صلحی به هر نحوی که بتواند، حمایت کند.

۶۶. زنان افغانستان هزینه سنگینی در جریان جنگ ها که طی چهار دهه گذشته کشور شان را متاثر ساخته است، پرداخته اند. امروز، این زنان به پا خاسته اند تا جایگاه حقیقی خویش را در تمام عرصه های جامعه دوباره بدست آورند و نقش مرکزی در ایجاد جامعه صلح آمیز و همه شمول ایفا می کنند چنانچه این نقش آنان در پلان عمل ملی برای زنان، صلح و امنیت به رسمیت شناخته شده است. معاون سرمنشی ملل متحد، هنگام سخنرانی اش به این شورا، از صدای رسای زنان افغان برای صلح یاد کرد؛ مشخصاً صلحی که حقوق آنها را که به سختی بدست آمده است، تضمین کند و دستاوردهای چند سال اخیر را به عقب برنگرداند. من یکبار دیگر بر سخنان معاون سرمنشی ملل متحد تاکید می کنم که زنان افغانستان باید از مشارکت کامل و با مفهوم در تمام مراحل پروسه صلح برخوردار گردیدند و در تصمیمی که بر آینده آنان تأثیر می گذارد، سهیم شوند.

۶۷. توسعه اقتصادی افغانستان باید با تعهدات موجود کمک های مالی از سوی همکاران بین المللی و پیشرفت مستمر دولت افغانستان به سمت خود کفائی پشتیبانی شود. بحث های سازنده ای بین حکومت، تمویل کنندگان کلیدی و سازمان ملل متحد در نشست بورد مشترک نظارت و انسجام در ماه جولای صورت گرفت و تعهد برای بازنگری مکانیزم های گزارشی برای چارچوب حسابدی متقابل ژنو قابل قدر است. طوریکه دولت افغانستان پذیرفته است، تأمین نمودن آینده اقتصادی افغانستان مستلزم انکشاف دوامدار سکتور خصوصی آن، بهبود اعتماد سرمایه گذاران و بهبود در اتصالات تجاری و زیر بنائی با همکاران منطقی خواهد بود. تنها با مهار کردن آن فاکتور ها افغانستان موفق خواهد شد که فرصت های شغلی برای صدها هزار شهروند جوان افغانستان که همه ساله شامل نیروی کار می شوند فراهم کند و شرایط برای رفاه پایدار را بوجود آورد.

۶۸. علی الرغم اندکی پیشرفت، فساد اداری هنوز هم به عنوان یک چالش هولناک در افغانستان باقی بوده و منابع موجود را از آنجائی که به آن اشد ضرورت است، منحرف نموده و اعتماد مردم نسبت به نهاد های دولتی را از بین برده است. روند کند اصلاحات در زمینه مبارزه علیه فساد اداری به خصوص در عرصه ثبت و تایید دارایی ها و تعقیب عدلی مقامات آلوده به فساد مایه نگرانی است. من دولت را ترغیب می کنم که تلاش های خود در آن عرصه ها را که در روند جاری مبارزه علیه معافیت از مجازات در قبال جرایم فساد اداری و ایجاد مساوات در برابر قانون اهمیت حیاتی دارند، بیش از پیش افزایش دهد.

۶۹. تلفات ملکی در نیمه نخست سال ۲۰۱۹، نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۸ کاهش یافت. اما، من کماکان نگران میزان بلند آسیبی که هنوز هم جنگ بر مردمان ملکی وارد می کند و سبب مرگ و مجروحیت آنان می شود، هستم. عناصر مخالف دولت هنوز هم بطور عمدی افراد ملکی را با استفاده از مواد انفجاری به شکل انتحاری و غیر انتحاری هدف قرار می دهند. من خود را با افغانهایی که خواهان کاهش تلفات ملکی به صفر هستند، همصدا می دانم. تمام طرف های درگیر جنگ باید مکلفیت های خود تحت قوانین بین المللی و قانون حقوق بشر را رعایت کرده و تدابیر عاجل را جهت جلوگیری از تلفات ملکی اتخاذ نمایند.

۷۰. اینکه دولت افغانستان اکثریت پیشنهاداتی که در جریان دوره سوم بررسی دوره ای جهانی از سوی شورای حقوق بشر در ماه جولای مطرح شد، منجمله پیشنهادات در مورد انجام تحقیقات فوری در مورد اتهامات توقیف های خودسرانه، شکنجه، ناپدید کردن اجباری و قتل های فراقانونی و نیز تعقیب عدلی عاملین این جرایم را پذیرفت، مورد استقبال است. من دولت را ترغیب می کنم که موضوع پیوستن به کنوانسیون بین المللی محافظت از تمام اشخاص در برابر ناپدید شدن اجباری را مد نظر

بگیرد و اجرای مجازات اعدام را به حالت تعقلیق در آورد با این هدف که نهایتاً آنرا در مطابقت با قطعنامه های مجمع عمومی سازمان ملل متحد کاملاً لغو نماید. برخورد با توقیف شدگان امنیتی و منازعات، به شمول اطفال ایجاب توجه بیشتر را می کند، مخصوصاً در زمینه رعایت طرزالعمل های محافظتی.

۷۱. افغانستان هنوز هم یکی از خطرناک ترین کشور های جهانی برای کارکنان موسسات بشری است؛ کارکنانی که هنگام انجام وظایف ارزشمندشان کماکان با خطرات غیر قابل قبول مواجه اند. افزایش حملات علیه امداد رسان ها تا اکنون در سال ۲۰۱۹ و نیز ادامه حملات در سطوح بلند علیه تاسیسات صبحی و معارف غیر قابل قبول است. این گونه حملات نقض قانون بشردوستانه بین المللی بوده و اجتماعات آسیب پذیر را از دسترسی به کمک های بشری محروم می سازد. من از تمام طرف های درگیر تقاضا می کنم که از حمله بالای کارکنان موسسات بشری و از مختل کردن برنامه های بشردوستانه خودداری نمایند و برای کارکنان موسسات بشری امکان دسترسی مصون به محلاتی که شدیداً نیازمند کمک های بشری اند را فراهم کنند. من از تمویل کنندگان نیز تقاضا می کنم که کمک های مالی خود به پلان رسیدگی بشردوستانه را که تا هنوز بطور نگران کننده ای با کمبود وجوه مالی مواجه است، افزایش دهند.

۷۱. من از پرسونل ملل متحد در افغانستان و از تدامیچی یاماموتو نماینده ویژه ام برای افغانستان و رئیس یوناما بخاطر خودگذاری های توامدار شان در شرایط دشوار جهت انجام تعهدات مان در حمایت از مردم افغانستان، سپاسگزاری می کنم.
